

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.344A/2018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/505 CP/09.03.2018

Domnului
Liviu DRAGNEA

Președintele Camerei Deputaților

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
18 50
08 MAR 2018

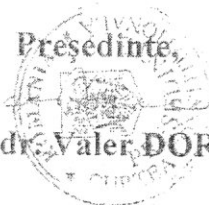
În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.7/2006 privind Statutul funcționarului public parlamentar.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 22 martie 2018 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pvd@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 29 martie 2018.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte,

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 344 A1 2018

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ

1847

08 MAR 2018

NR. /

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 8 martie 2018

CP1/391/8.03.2018

Domnului VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar

La data de 17 februarie 2018, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar. Considerăm că, atât prin modul în care a fost adoptată, cât și prin conținutul normativ, această lege încalcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și art. 61 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 75 alin. (3) din Constituție, pentru motivele expuse în cele ce urmează.

I. Motive de neconstituționalitate extrinsecă

În calitate de primă Cameră sesizată, Senatul, în ședința din data de 8 iunie 2016, a respins Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar. În forma respinsă de Senat, legea

reglementa numai modificarea dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 7/2006 în sensul aplicării prevederilor art. 44, 73 și 73¹ din Legea nr. 7/2006 și cu privire la personalul de specialitate din cadrul Autorității Electorale Permanente care are același statut cu cel al personalului din aparatul Parlamentului. Corespunzător acestei modificări, legea cuprindea și o normă subsecventă referitoare la termenul în care urmau să se modifice norme de aplicare.

În calitate de Cameră decizională, Camera Deputaților, în ședința din data de 6 februarie 2018, a adoptat Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar într-o formă diferită de forma respinsă de Senat, cu încălcarea principiului bicameralismului consacrat de art. 61 alin. (2) din Constituție. Astfel, față de forma dezbătută de Senat, se introduce posibilitatea:

- exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare de conducere vacante prin promovarea temporară a unei persoane angajate cu contract individual de muncă;

- eliberării din funcția publică parlamentară de șef departament/director general de către secretarul general, cu avizul Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului;

- actualizării pensiilor de serviciu stabilite în temeiul art. 73¹ din Legea nr. 7/2006 și calculate până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 cu majorarea salariului de bază de care beneficiază funcționarul public parlamentar aflat în activitate.

Totodată se prevede și termenul în care decizia de pensionare trebuie comunicată Camerei Deputaților și Senatului, după caz.

Prin urmare, dacă forma adoptată de Senat urmărea punerea de acord a dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 7/2006 cu cele ale art. 102 alin. (6) din Legea nr. 208/2015, forma adoptată de Camera decizională conține în plus reglementări referitoare la cariera funcționarilor publici parlamentari, precum și o nouă modalitate de actualizare a pensiei de serviciu de care aceștia beneficiază.

Așadar, comparând cele două forme ale legii supuse controlului de constituționalitate, se poate observa atât existența unor deosebiri majore de conținut juridic, cât și a unei configurații semnificativ diferite; plasând astfel pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit că art. 75 alin. (3) din Constituție, atunci când folosește sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări, cu condiția să nu fie modificate substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, paragraful 34, Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragraful 37 și Decizia nr. 612/2017 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 922 din 23 noiembrie 2017).

În opinia noastră, intervențiile legislative operate de Camera Deputaților au modificat substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator ce viza doar modificarea dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 7/2006.

În consecință, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar a fost adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului consacrat de art. 61 alin. (2) din Constituție și de art. 75 alin. (3) din Constituție.

II. Motive de neconstituționalitate intrinsecă

1. Încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea normei

a) Prin art. I pct. 1 al legii supuse controlului - art. 60 alin. (1) din Legea nr. 7/2006 – se stabilește că exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare de conducere vacante se realizează prin promovarea temporară a unui funcționar public parlamentar sau a unei persoane angajate cu contract individual de muncă, ce îndeplinește condițiile generale și specifice pentru ocuparea acestei funcții de conducere.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 7/2006, funcționarii publici parlamentari au un

statut special, conferit de atribuțiile și răspunderile ce le revin, în scopul realizării prerogativelor constituționale ale Parlamentului, fiind numiți în cadrul structurilor de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului ce desfășoară activitățile strict și limitative stabilite de art.3 din același act normativ. Totodată, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 7/2006, funcția publică parlamentară este o funcție publică specifică de carieră, autonomă. Față de dispozițiile menționate, considerăm că opțiunea legiuitorului ca o funcție publică parlamentară de conducere vacantă să poată fi exercitată, chiar și temporar, de o persoană angajată cu contract individual de muncă, este contrară însăși rațiunii existenței funcției publice parlamentare.

Deși scopul intervenției legislative deduse controlului de constituționalitate poate fi justificat prin prisma evitării situațiilor de blocare a activității la care s-ar putea ajunge până la ocuparea prin concurs a posturilor vacante, considerăm că norma instituită la art. I pct. 1 al legii este neclară, întrucât permite fie interpretarea că soluția legislativă poate fi utilizată ca modalitate alternativă de alegere între cele două categorii de personal, fie că această soluție poate fi utilizată numai ca modalitate subsidiară, în situația de excepție în care nu ar exista un alt funcționar public parlamentar cu vocație la ocuparea cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare vacante.

Așadar, introducerea posibilității exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice parlamentare de conducere vacante prin promovarea temporară și de către o persoană angajată cu contract individual de muncă contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României întrucât nu respectă cerințele de previzibilitate și claritate ale normei.

b) Prin art. I pct. 3 al legii supuse controlului - art. 69 din Legea nr. 7/2006 – se stabilește că: „(1) Raportul de serviciu încetează de drept la data comunicării deciziei de pensionare a funcționarului public parlamentar pentru limită de vârstă ori invaliditate. (2) Decizia de pensionare prevăzută la alin. (1) este comunicată, în copie, Camerei Deputaților și Senatului, după caz, în termen de 15 zile de la data emiterii.”

În opinia noastră, această prevedere nu respectă cerințele de claritate și previzibilitate ale normei, cotravenind art. 1 alin. (5) din Constituție întrucât nu este indicat fără echivoc destinatarul obligației prevăzute la art. 69 alin. (2), respectiv destinatarul obligației de comunicare a deciziei de pensionare.

c) Art. I pct. 4 din legea supusă controlului - art. 94 alin. (1) din Legea nr. 7/2006 - extinde aplicarea prevederilor cu privire la vechimea în muncă, indemnizația în cazul încetării raportului de serviciu din motive neimputabile, respectiv pensia de serviciu, și asupra personalului Autorității Electorale Permanente.

Însă, în condițiile în care art. 102 alin. (6) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente stabilește că personalului din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente i se aplică în mod corespunzător prevederile Legii nr. 7/2006, considerăm că norma nou-introdusă este neclară și de natură a permite interpretări diferite. Astfel, nu rezultă cu claritate dacă personalului Autorității Electorale Permanente i se vor aplica doar dispozițiile art. 44, 73 și 73¹ din Legea nr. 7/2006 sau, în mod corespunzător, și celelalte dispoziții din Legea nr. 7/2006. În cea de-a doua interpretare, modificarea operată ar conduce la existența unui paralelism legislativ, ceea ce contravine art. 16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și, implicit art. 1 alin. (5) din Constituție.

2. Încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție

a) Prin art. I pct. 2 din legea criticată se introduce în Legea nr. 7/2006 un nou articol, art. 66¹, ce instituie o excepție de la art. 66 din același act normativ, în sensul că se permite eliberarea din funcția publică parlamentară de șef departament sau de director general, după caz, de către secretarul general, cu avizul Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz.

Conform articolului 66 din Legea nr. 7/2006, funcționarul public parlamentar poate fi eliberat din funcție prin ordin al Secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în ipoteza reorganizării activității și reducerii personalului, ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția ocupată de un alt funcționar public parlamentar sau dacă starea sănătății fizice sau psihice, constatată de organele competente, nu îi permite acestuia să își exercite atribuțiile. Aceste situații sunt limitativ prevăzute de lege.

Mai mult, ca o garanție în plus pentru stabilitatea funcției publice, alin. (3) al aceluiași articol prevede pentru primele două ipoteze că funcționarul public

parlamentar poate fi eliberat din funcție doar dacă există funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul structurii Camerei respective.

Din redactarea dispozițiilor nou introduse - „*prin excepție de la prevederile art. 66*” - ar rezulta că eliberarea din funcția publică parlamentară de șef departament sau de director general poate fi dispusă de secretarul general cu avizul Biroului permanent fără a se avea în vedere cazurile limitativ prevăzute de art.66. Conferirea unei puteri discreționare secretarului general al Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, de a elibera din funcție funcționari publici parlamentari ce dețin funcții corespunzătoare înalților funcționari publici parlamentari contravine principiului stabilității raporturilor de serviciu ale acestora, așa cum este prevăzut de art. 4 alin. (2) din Legea nr. 7/2006, aspect de natură să conducă la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

Totodată, stabilirea unor reguli derogatorii pentru eliberarea din funcție doar a funcționarilor parlamentari care dețin funcțiile de șef de departament și director general (funcții parlamentare corespunzătoare înalților funcționari publici parlamentari) creează un tratament juridic diferit, nejustificat obiectiv și rațional, în raport cu alți funcționari publici parlamentari, aspect ce contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

b) Art. II din legea supusă controlului de constituționalitate prevede că, pentru beneficiarii pensiei de serviciu stabilite în temeiul art. 73¹ din Legea nr. 7/2006, calculată până la intrarea în vigoare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, pensia de serviciu se actualizează cu majorarea salariului de bază de care beneficiază funcționarul public parlamentar aflat în activitate, cu același nivel de salarizare și pe aceeași funcție publică. Aceste prevederi nu se aplică persoanelor care beneficiază de pensia de serviciu actualizată în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Potrivit O.U.G. nr. 59/2017, indexarea pensiilor anumitor categorii de personal din sistemul public se face din oficiu, în fiecare an, prin raportare la rata medie anuală a inflației, și nu prin raportare la majorarea salariului de bază brut lunar ale respectivelor categorii de personal, printre care se numără: personalul aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, personalul auxiliar de

specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și personalul care funcționează în Institutul Național de Expertize Criminalistice, funcționarii publici parlamentari, membrii Corpului diplomatic și consular al României, personalul Curții de Conturi, deputații și senatorii sau personalul care beneficiază de pensie militară de stat.

În preambulul O.U.G. nr. 59/2017 se menționează că în condițiile în care Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice prevede creșteri anuale semnificative ale salariilor, neadoptarea prezentului act normativ, astfel încât actualizarea pensiilor de serviciu să nu se mai realizeze în raport cu majorarea salariilor personalului aflat în activitate, ar produce efecte negative considerabile asupra bugetului de stat, din care sunt suportate. Printre altele, aceste modificări au fost adoptate în vederea evitării unei grave atingeri aduse principiilor echității și egalității de tratament între asigurații sistemului de pensii, dar și pentru evitarea unor cheltuieli semnificative din bugetul de stat.

Or, art. II din legea supusă controlului instituie - în ceea ce privește actualizarea pensiilor de serviciu - un privilegiu nejustificat obiectiv și rațional pentru funcționarii publici parlamentari și, implicit, pentru personalul asimilat acestora, față de alte categorii de personal menționate chiar în O.U.G. nr. 59/2017, categorii ce beneficiază de pensie de serviciu.

Totodată, privilegiul nejustificat este instituit chiar în cadrul aceleiași categorii, între beneficiarii pensiei de serviciu stabilite în temeiul art. 73¹ din Legea nr. 7/2006, calculată până la intrarea în vigoare a dispozițiilor O.U.G. nr. 59/2017 și beneficiarii pensiei de serviciu stabilite în temeiul art. 73¹ din Legea nr. 7/2006, calculată după intrarea în vigoare a dispozițiilor O.U.G. nr. 59/2017.

Astfel, se aduce atingere principiului egalității în fața legii consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, așa cum acesta a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi, acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, sau Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite

categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, Decizia nr. 585 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 975 din 08 decembrie 2017).

Mai mult, sintagma „persoane care beneficiază de pensia de serviciu actualizată în temeiul unei hotărâri judecătorești” este neclară, contrar cerințelor de claritate și previzibilitate prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât nu se precizează dacă este vorba doar despre persoanele care au obținut actualizarea pensiei în urma modificărilor aduse de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2017 sau dacă vizează orice persoană care a obținut o actualizare a pensiei în temeiul unei hotărâri judecătorești, cea de-a doua ipoteză fiind susceptibilă, la rândul ei, de a genera o discriminare între aceste persoane și ceilalți beneficiari, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar este neconstituțională.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS